

Sygn. akt V **GC 2344/17 upr**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2019 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Stella Czołgowska
Protokolant:	St.sekr.sąd. Monika Jabłonecka

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2019 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N.

przeciwko U. Z.

o zapłatę

I oddała powództwo;

II zasądza od powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N. na rzecz pozwanej U. Z. kwotę 3.817,00 zł (trzy tysiące osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt V GC 2344/17upr

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 3 października 2019 r.

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. dnia 15 listopada 2017 roku (data stempla pocztowego) wniósł do Sądu Rejonowego w Toruniu pozew przeciwko pozwanej U. Z. o zapłatę kwoty 16.065,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 25 lipca 2017 r. do dnia zapłaty. Powód wniósł również o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej sprzedał pozwanej porzeczkę czarną bez szypułki dzemową/przecierową w ilości 9.000 kg za cenę 16.065,00 zł. Powód wystawił fakturę VAT nr (...) z dnia 24 lipca 2017 r. Pozwana odebrała fakturę, jednak pomimo wezwania do zapłaty, nie uiściła należności.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w dniu 1 marca 2018 roku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodny z żądaniem pozwu.

Pozwana U. Z. w ustawowym terminie złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zaskarżyła nakaz zapłaty w całości i wniosła o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwana zakwestionowała fakt zawarcia umowy z powodem, zaprzeczyła również by towar odebrała. Wskazała, że współpracuje z P. P., który prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...). Pozwana uczestniczyła w procesie uzgadniania sprzedaży mrożonek na rzecz P. P.. W

wyniku złożonej przez niego reklamacji, powód zobowiązał się do przekazania mu dodatkowej ilości czarnej porzeczki. Dnia 22 czerwca 2017 r. P. P. odebrał 9 ton tych owoców jako rozliczenie reklamacji zgłoszonej powodowi. Zdaniem pozwanej powód nie miał prawa żądać od niej jakiegokolwiek zapłaty z tytułu sprzedaży tego towaru.

Powód w piśmie procesowym z dnia 3 września 2018 roku (data stempla pocztowego) stwierdził, że nie ma wątpliwości, że stroną umowy sprzedaży była pozwana. Podkreślił, że oferta zakupu była złożona pozwanej w formie mailowej na jej adres poczty elektronicznej. Podniósł, że to pozwana wskazała dane kierowcy, który odebrał towar. Zdaniem powoda jego transakcje z P. P. pozostają bez związku ze sprawą. Powód zaznacza, że pozwana przyjęła fakturę i jej nie odesłała.

Sąd ustalił, co następuje :

Pozwana U. Z. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...). W ramach tej działalności blisko współpracuje z przedsiębiorstwem (...), a w szczególności z jego żoną I. P.. I. P. za wiedzą i zgodą pozwanej korzystała niejednokrotnie z jej skrzynki poczty elektronicznej, tj. (...)

(dowody: wyciąg z (...) k. 9, zeznania świadka I. P. złożone na rozprawie w dniu 22 stycznia 2019 roku – k. 113v-114v; zeznania pozwanej U. Z. złożone na rozprawie w dniu 2 kwietnia 2019 r. – k. 128v-129v)

P. P. nabył od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w (...). 600 kg porzeczki czerwonej oraz 22 tony porzeczki czarnej. Dnia 22 maja 2017 r. powód wystawił faktury pro forma: nr (...) na kwotę 108.864 zł za porzeczkę czerwoną (później wystawiono fakturę VAT z dnia 29 maja 2017 r. nr (...) na tą samą kwotę) i (...) na kwotę 39.270 zł za porzeczkę czarną. Po uiszczeniu ceny przez P. P., wydano mu towar. Przedsiębiorca nie był zadowolony z jakości owoców i zgłosił powodowi reklamację.

(dowód: faktura pro forma nr (...) – k. 37, faktura nr (...) – k. 38, potwierdzenie przelewu – k. 39, faktura pro forma (...) – k. 42, potwierdzenie przelewu – k. 43, oświadczenia P. P. – k. 44, 51-52, materiał zdjęciowy – k. 46-49, 70-86, zeznania świadka I. P. złożone na rozprawie w dniu 22 stycznia 2019 roku – k. 113v-114v, zeznania świadka G. P. złożone na rozprawie w dniu 2 kwietnia 2019 roku – k. 127-128)

Email z dnia 30 maja 2017 roku powód poinformował P. P., o tym, że jego kontrahent – dostawca porzeczek – nie uznał swojej odpowiedzialności za wadliwy towar, w związku z czym oświadczył: „koszty reklamacji muszą wziąć na siebie. Proszę uwzględnić to przy naszych transakcjach”. S. z dnia 2 czerwca 2017 r. skierowanym do prezesa zarządu powodowej spółki (...) zaproponowała rozliczenie w towarze kosztów sortowania poniesionych przez (...). Uzgodniono potem, że powód przekaże P. P. dodatkowo 9 ton czarnej porzeczki.

(dowód: email z dnia 30 maja 2017 roku – k. 50, sms z dnia 2 czerwca 2017 r. – k. 64, zeznania świadka I. P. złożone na rozprawie w dniu 22 stycznia 2019 roku – k. 113v-114v, zeznania świadka G. P. złożone na rozprawie w dniu 2 kwietnia 2019 roku – k. 127-128)

P. P. miał odebrać dodatkowy ładunek owoców z siedziby Przedsiębiorstwa Handlowo-Usługowego (...) spółki z o.o. w miejscowości R.. W związku z tym skorzystał on z usług firmy transportowej, posługującej się adresem email (...) Zgodnie z wiadomością email z dnia 22 czerwca 2017 r., wysłaną pod ten adres przez G. P., kierowca M. O. miał odebrać 9 ton czarnej porzeczki z R. oraz 3,5 tony podgrzybka z D. i przywieźć ten ładunek do siedziby (...) w R.. Faktura za transport opiewająca na kwotę 1450 zł miała zostać wystawiona na rzecz P. P.. Dane kierowcy i samochodu przekazano powodowi w wiadomości email z dnia 22 czerwca 2017 r. wysłanej z adresu (...), należącego do pozwanej. Nikt nie podpisał się pod tą wiadomością. Tego samego dnia prezes powodowej spółki powiadomił spółkę (...) o planowanym odbiorze 9 ton czarnej porzeczki. (...) wystawił dokument WZ nr (...), na którym kierowca M. O. potwierdził odbiór towaru w dniu 22 czerwca 2017 r. Ładunek został przetransportowany do siedziby przedsiębiorstwa (...), tam też go rozładowano.

(dowód: wiadomości email z dnia 22 czerwca 2017 r. – k. 65, 10, 11, dokument WZ nr (...) – k. 12, zeznania świadka G. P. złożone na rozprawie w dniu 2 kwietnia 2019 roku – k. 127-128)

Po rozładowaniu transportu okazało się, że jakość towaru nie odpowiada oczekiwaniom P. P.. Jego pracownik – magazynier A. K. odnalazł etykietkę świadczącą o tym, że czarna porzeczką stanowiła odsort i jest przeterminowana. W losowo wybranych workach stwierdził on również obecność patyków, liści i owoców czarnego bzu. Od tego czasu towar jest przechowywany w chłodni (...). Firma (...) zgłosiła do powoda reklamację co do tej dostawy. Email z dnia 4 sierpnia 2017 r. wysłany z adresu (...) I. P. przedstawiła powodowi koszty sortowania porzeczki czarnej w ilości 22 i 9 ton oraz porzeczki czerwonej w ilości 18,9 ton, prosząc o ich uwzględnienie przez skorygowanie faktury VAT.

(dowód: oświadczenie P. P. – k. 136, fotografia etykiety – k. 81, email z dnia 4 sierpnia 2017 r. – k. 67, zeznania świadka I. P. złożone na rozprawie w dniu 22 stycznia 2019 roku – k. 113v-114v, zeznania świadka A. K. złożone na rozprawie w dniu 22 stycznia 2019 r. – k. 115-115v, zeznania świadka G. P. złożone na rozprawie w dniu 2 kwietnia 2019 roku – k. 127-128, zeznania S. O. za powoda złożone na rozprawie w dniu 2 kwietnia 2019 roku – k. 128-128v, zeznania pozwanej U. Z. złożone na rozprawie w dniu 2 kwietnia 2019 r. – k. 128v-129v)

Dnia 24 lipca 2017 r. powód wystawił na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 16.065 zł brutto za 9000 kg porzeczki czarnej. Faktura została wpisana przez księgową pozwanej do dokumentów księgowych, jednak U. Z. nie zapłaciła wskazanej sumy. Dnia 21 września 2017 r. pełnomocnik powoda skierował do pozwanej wezwanie do zapłaty, pozwana nie odpowiedziała na nie.

(dowód: faktura VAT nr (...) – k. 13, księga przychodów i rozchodów za lipiec 2017 r. – k. 132, rejestr nabyć towarów handlowych za lipiec 2017 r. – k. 133, wezwanie do zapłaty z dnia 21 września 2017 r. wraz z potwierdzeniem nadania – k. 14-14v, zeznania pozwanej U. Z. złożone na rozprawie w dniu 2 kwietnia 2019 r. – k. 128v-129v)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o przedłożone przez strony dokumenty oraz na podstawie dowodu z zeznań świadków I. P., A. K. oraz G. P., a także dowodu z zeznań stron. Strony nie podważały wiarygodności przedłożonych do sprawy dokumentów, a również Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania ich autentyczności.

W ocenie Sądu zeznania świadków I. P., A. K. oraz G. P. nie budziły wątpliwości. Zeznania te były szczegółowe, spójne i logiczne, nie zaprzeczały sobie i wzajemnie się uzupełniały, korespondowały również z materiałem dowodowym w postaci dokumentów. Podkreślenia wymaga, że wszyscy świadkowie, a szczególnie A. K. pamiętali szczegółowe okoliczności związane z odebraniem w siedzibie (...) transportu 9 ton czarnej porzeczki, co dodatkowo potwierdza wiarygodność ich zeznań.

Jeśli chodzi o dowód z zeznań stron, to wskazać należy, że zeznania pozwanej U. Z. Sąd uznał w większości za wiarygodne, ponieważ znajdowały one pokrycie w dokumentach, chociażby co do faktu korzystania przez I. P. z adresu email pozwanej. Sąd nie dał jednak wiary zeznaniom pozwanej w zakresie niezaksięgowania faktury VAT wystawionej przez powoda, ponieważ stały one w sprzeczności z dostarczonymi później przez pozwaną dokumentami, świadczącymi o tym, że do zaksięgowania doszło. Sąd tylko częściowo dał wiarę zeznaniom S. O., który występował w imieniu powoda. Przyznał on, że nie otrzymał reklamacji co do 9 ton czarnej porzeczki od pozwanej, ale od przedstawicieli (...). Sąd odmówił wiarygodności jego zeznań co do telefonicznego uzgadniania z pozwaną szczegółów transakcji, której przedmiotem miała być ww. ilość owoców. Brak jest jakichkolwiek innych dowodów, które mogłyby potwierdzić, że pozwana była zainteresowana nabyciem 9 ton czarnej porzeczki, albo przynajmniej, że powód przedstawił jej ofertę sprzedaży. W tym miejscu warto odnotować, iż dowód z przesłuchania strony jest subsydiarnym środkiem dowodowym, co wiąże się z faktem, że podmiot, którego bezpośrednio dotyczy wynik postępowania, bywa z reguły zainteresowany korzystnym dla siebie rozstrzygnięciem sporu. Zeznającego cechuje często emocjonalne podejście do sprawy, które utrudnia dokonanie obiektywnej oceny i analizy postrzeganych zdarzeń. Powstaje także

zwiększone ryzyko świadomego lub nawet nieświadomego zniekształcania lub zatajania faktów (tak Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 13 lutego 2015 r., I ACa 1664/14, L.).

W niniejszej sprawie stan faktyczny w zasadniczym stopniu pozostawał sporny. Pozwana kwestionowała fakt zawarcia umowy sprzedaży z powodem. Twierdziła ona, że nie kontaktowała się z nim tej sprawie. Strona powodowa podnosiła z kolei, że powódka osobiście dokonywała telefonicznych uzgodnień warunków umowy. Rozstrzygnięcie sporu na gruncie okoliczności faktycznych miało zatem kluczowe znaczenie dla decyzji Sądu w niniejszej sprawie. S. stanu faktycznego pod stan prawny i normę art. 535 k.c. nie stanowiła bowiem osi sporu.

Istnienie sporu między stronami, co do zasady, obliguje jedną z nich do udowodnienia faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 6 k.c. i 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, gdyż ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Art. 6 k.p.c. reguluje podstawowe reguły dowodowe. Pierwszą - generalnie wymagającą udowodnienia powołanego przez stronę faktu, powodującego powstanie określonych skutków prawnych, oraz drugą regułą, która sytuuje ciężar dowodu danego faktu po stronie osoby, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Pierwsza „zasada obowiązku udowodnienia powoływanego faktu” jest w istocie nieunikniona ze względów racjonalnych, ponieważ odmienna regulacja powodowałaby powstanie niedopuszczalnej łatwości wywodzenia skutków prawnych z prostego powołania się na fakt bez potrzeby jego udowodnienia. Natomiast druga stanowi „ogólną zasadę rozkładu ciężaru dowodu”, od której wyjątki mogą wskazywać niektóre przepisy szczególne (tak: Nazaruk P. - Ciszewski J. (red.), Jędrej K., Karaszewski G., Knabe J., Nazaruk P., Ruszkiewicz B., Sikorski G., Stępień-Sporek A. - Kodeks cywilny. Komentarz, wyd. II., LexisNexis 2015). Zgodnie z zasadą kontradyktoryjności ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania cywilnego. To one, a nie sąd, są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one wreszcie ponoszą odpowiedzialność za jego wynik (por. uzasadnienie wyroku SN z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 76, z glosą A. Zielińskiego, Palestra 1998, nr 1-2, s. 204; wyrok SN z dnia 7 marca 1997 r., II CKN 70/96, OSNC 1997, nr 8, poz. 113; uzasadnienie wyroku SN z dnia 11 października 2000 r., II UKN 33/00, OSNP 2002, nr 10, poz. 251). Strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodzenia co do tych okoliczności na niej spoczywał, zaś sąd powinien wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów (zob. wyrok SA w Białymstoku z dnia 28 lutego 2013 r., I ACa 613/12, LEX nr 1294695).

Przechodząc do rozważań prawnych, wskazać należy, że zgodnie z art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Zdaniem Sądu powodowi nie udało się wykazać w niniejszej sprawie, że do zawarcia umowy sprzedaży z pozwaną faktycznie doszło.

Na dowód zawarcia umowy z pozwaną powód przedłożył fakturę VAT nr (...), którą wystawił na rzecz U. Z.. Zgodnie z art. 245 k.p.c. dokument prywatny (a takim jest wystawiona przez powoda faktura) sporządzony w formie pisemnej albo elektronicznej stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Faktura nr (...) podpisana została tylko w imieniu powoda, nie ma na niej podpisu pozwanej. Poza powyższym dokumentem, powód nie przedstawił jakichkolwiek innych dowodów na potwierdzenie tego, że stroną umowy sprzedaży była pozwana. W szczególności, brak jest dowodu na złożenie pozwanej oferty sprzedaży czarnej porzeczeki, lub jakiegokolwiek jej zainteresowania takową transakcją. W piśmie procesowym z dnia 3 września 2018 roku powód podniósł, że ofertę zakupu złożył on pozwanej na jej adres mailowy. Dziwi więc fakt, że nie przedłożono wydruku tej wiadomości, co przecież mogłoby mieć zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Prezes zarządu powodowej spółki twierdził, że warunki umowy uzgadniał z pozwaną telefonicznie, ta jednak zaprzeczyła by kontakt taki miał miejsce, a powód nie przedłożył żadnych dowodów na potwierdzenie, że przeprowadzano z U. Z. takie rozmowy. Powód powoływał się również na fakt, że to z adresu email pozwanej otrzymał dane kierowcy i samochodu, który odbierze towar z siedziby firmy (...). Jak zostało to jednak wykazane, transport ten organizowany był przez G. P. (matkę P. P.), a z powyższej skrzynki pocztowej korzystała również I. P. działając w imieniu firmy (...). Zdziwienie może budzić jedynie fakt, że pozwana, która od początku uważała fakturę nr (...) za wystawioną bezzasadnie na jej nazwisko,

pozwoili na jej zaksięgowanie. W innych okolicznościach faktycznych mogłoby to nawet świadczyć o uznaniu długu, jednak w świetle materiału dowodowego zgromadzonego w aktach niniejszej sprawy, wypada przyjąć tłumaczenie pozwanej, która wyjaśniła, że nie zna się na prowadzeniu rachunkowości, a jej księgowa uznała, że nawet błędnie wystawioną fakturę należy zaksięgować i oczekiwać na nadesłanie przez wystawcę faktury korygującej.

Warto w tym miejscu odwołać się do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 2015 r. (sygn. akt V CSK 312/14, LEX nr 1712826), w uzasadnieniu którego wskazano, że wystawiona faktura umożliwia jej odbiorcy ujęcie danych zawartych w fakturze w dokumentach finansowych, a w konsekwencji uwzględnienie w rozliczeniu podatku dochodowego (...) czy też umożliwia realizację prawa podatnika podatku od towarów i usług do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego (art. 86 ust. 1 u.p.t.u.). Zaksięgowanie, a następnie niezasadne uwzględnienie danych z faktury nieprzedstawiającej rzeczywistego zdarzenia gospodarczego w rozliczeniu podatkowym odbiorcy faktury może rodzić jego odpowiedzialność karnoskarbową i aktualizować obowiązek dokonania odpowiednich korekt w związku z niezasadnie obniżonym podatkiem dochodowym lub nieprawidłowym rozliczeniem podatku od towarów i usług. Czynności te - dokonane wobec organu podatkowego, a więc podmiotu trzeciego wobec stosunku prawnego, i mające znaczenie dla oceny istnienia wysokości zobowiązania podatkowego odbiorcy faktury - nie stanowią jednak z punktu widzenia przepisów prawa cywilnego ani oświadczenia woli, ani wiedzy w stosunku do drugiej strony stosunku prawnego, będącej wystawcą faktury. Co najwyżej, w konkretnych okolicznościach czynności te mogą być potraktowane, jako uznanie niewłaściwe długu, rodzące skutki materialnoprawne w postaci przerwy biegu terminu przedawnienia, bez jednak dalszych konsekwencji polegających na zmianie zasad ciężaru dowodu istnienia spornej wierzytelności między stronami czynności prawnej, z której wierzytelność ta wynika w razie sporu o jej istnienie lub wysokość. Powyższe argumenty uzasadniają wniosek, że wynik rozumowania o istnieniu spornej wierzytelności pozwanej wyprowadzony z faktu wystawienia faktury, a następnie jej przyjęcia i zaksięgowania przez powódkę bez odesłania pozwanej jest w znacznym stopniu niepewny. Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, Sąd doszedł do konstatacji, że samo zaksięgowanie faktury przez pozwaną nie może zostać uznane za wystarczający dowód na istnienie jej zobowiązania względem powoda, o ile nie znajdzie to potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym. Ogół tego materiału przekonał Sąd o tym, iż nie doszło do zawarcia przez powoda umowy sprzedaży 9 ton czarnej porzeczeki z pozwaną.

Przede wszystkim, o czym już była mowa, powód nie wykazał, by dokonywane były z pozwaną jakiegokolwiek ustalenia dotyczące chociażby ceny, ilości czy jakości towaru, miejsca odbioru, czy kosztów transportu. Z kolei pozwana, przedkładając wiadomość email z dnia 22 czerwca 2017 r., dowiodła, że to G. P. w imieniu firmy (...) ustalała z przedsiębiorstwem transportowym warunki przewozu. To ona otrzymała informację o tym kto będzie kierowcą i jakim samochodem będzie się poruszał. Wskazać należy, że przedstawiciel firmy transportowej został poinstruowany, iż towar ma zostać przywieziony do siedziby (...) i faktura VAT za usługę przewozową miała być wystawiona na P. P.. Fakt, że dane kierowcy i samochodu przekazano powodowi za pośrednictwem adresu email pozwanej nie ma znaczenia dla określenia stron umowy. Warto podkreślić, że wiadomość ta nie została przez nikogo podpisana, nie można więc przyjąć, że pochodziła od U. Z.. Wiadomo bowiem, że z tego adresu poczty elektronicznej korzystała swobodnie także I. P..

Powód podnosił, że dokument WZ został podpisany w imieniu pozwanej, tymczasem z jego analizy wynika, że potwierdzającym odebranie towaru był M. O., a więc kierowca zatrudniony przez firmę transportową, z którą umowę przewozu zawarła firma (...), a nie U. Z.. Dokument wydania towaru nie potwierdza więc wersji powoda o tym, że stroną transakcji była pozwana. Warto prześledzić również dalszą drogę transportowanego ładunku. Zgodnie ze wskazaniami G. P., towar został przywieziony do siedziby firmy (...) w R.. Brak jest dowodu, żeby pozwana miała jakiegokolwiek udział przy sprawdzaniu jakości towaru, przeciwnie, to wieloletni pracownik P. P. – magazynier A. K. dokonał przejrzenia worków z owocami. To on stwierdził, że towar nie spełnia oczekiwań, a nawet znalazł etykietkę świadczącą o przeterminowaniu czarnej porzeczeki. Pozwana zeznała, że nie widziała nawet tej partii owoców. Warto w tym miejscu podkreślić, że świadkowie strony pozwanej dokładnie pamiętali okoliczności odebrania tej dostawy i stwierdzenia nieprawidłowości co do jakości towaru. Uderzające jest również to, o czym zeznał nawet sam S. O., że pozwana nigdy nie zgłaszała reklamacji co do 9 ton czarnej porzeczeki, natomiast robili to przedstawiciele firmy

(...). Z emaila I. P. z dnia 4 sierpnia 2017 r., który notabene wysłała ona do powoda ze skrzynki pocztowej pozwanej, wynika, że domagała się ona zwrotu kosztów sortowania wszystkich dostarczonych do (...) owoców, tj. czarnej i czerwonej porzeczki. Trzeba zauważyć, że pisząc o czarnej porzeczce podaje ona: „ilość 22000 kg + 9000 kg”. Z dalszej treści emaila wynika, że ma na myśli właśnie te 9000 kg przeterminowanej porzeczki, które dostarczono do siedziby firmy (...) 22 czerwca 2017 r. Wynika stąd jasno, że przedstawiciele (...) konsekwentnie uważali się za odbiorców dostawy 9 ton czarnej porzeczki. Skoro więc faktura VAT za wymienioną powyżej ilość 22 ton czarnej porzeczki została wystawiona na P. P. (k. 42), to również w fakturze za 9 ton tego owocu powinien być on wskazany jako nabywca. I. P., kierując do powoda powyższą wiadomość wyraźnie występuje w imieniu firmy (...), traktując wszystkie dostawy wymienionych tam owoców jako dokonane na rzecz tego przedsiębiorstwa. Nigdzie nie wspomina się o U. Z.. Należy również podkreślić, o czym zeznawali wszyscy świadkowie, że 9 ton czarnej porzeczki od dnia 22 czerwca 2017 r. składowane jest w chłodni magazynu (...), towar ten zatem nigdy nie trafił do pozwanej. Sąd zauważa również na marginesie, że pozwana wcześniej dwa razy kupowała owoce od powoda i za każdym razem płaciła umówioną cenę. W przypadku jednak towaru, którego dotyczy niniejsza sprawa, nigdy nie dokonała częściowej nawet zapłaty z tytułu błędnie wystawionej na jej rzecz faktury nr (...).

W niniejszej sprawie kwestią drugorzędną jest ustalenie tego, na jakiej zasadzie powód dostarczył P. P. 9 ton czarnej porzeczki, wystarczające jest bowiem stwierdzenie, że pozwana nie była stroną umowy sprzedaży. Wypada jednak wskazać, że pozwanej udało się wykazać, iż powód dokonywał sprzedaży owoców na rzecz P. P., a ten składał mu z tego tytułu reklamacje. Sam S. O., zeznając w charakterze strony, przyznał, że wciąż poczuwa się do zrekompensowania ewentualnych strat poniesionych przez (...). W aktach sprawy jest także jego email z dnia 30 maja 2017 r., w którym oświadczył on, że koszty reklamacji „musi wziąć na siebie”. Pozwana dostarczyła także wydruk sms-a I. P. z dnia 2 czerwca 2017 r., w którym prosi ona o rozliczenie kosztów sortowania w towarze. Dowody te stanowią dodatkowe wsparcie dla zeznań G. i I. P., które twierdziły, że 9 ton czarnej porzeczki stanowić miało rekompensatę za niezgodny z umową towar dostarczony im poprzednio przez powoda. Sąd nie ustalał, czy powód i P. P. ustalili jakkolwiek odpłatność za ten ładunek, ponieważ nie stanowiło to przedmiotu niniejszego postępowania.

W związku z powyższym Sąd doszedł do przekonania, że powodowi nie udało się wykazać, by strony były związane umową sprzedaży. Mając powyższe na względzie, Sąd na mocy art. 535 k.c. a contrario w zw. z art. 6 k.c. orzekł o oddaleniu powództwa.

Odnosnie do kosztów postępowania orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 i § 3 k.p.c., który stanowi, iż strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. W niniejszej sprawie stroną przegrywającą sprawę jest powód i to on winien pokryć koszty procesu poniesione przez pozwaną. Do kosztów procesu strony pozwanej należy zaliczyć opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3600 zł ustalone zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 z późn. zm.) oraz 200 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu świadka na rozprawę.